

Publicerad 2007-03-03 03:48 av Lasseman

Tack för poeter. se, och tack för att ni finns där när jag behöver er, ibland är man nog ganska gnällig och vill ha uppmärksamhet, förlåt vänner om jag skriver långt..men den är riktad till er..som tack, för ni är alla mina bästisar

Träffa er! och det sa bara klick!!

Ja tänk så dumt..

fan! man sitter här och tycker så synd om sig själv

man tror man är ensam i världen..

ja helt ensam..

man har det så svårt..

ingen bryr sig..

det är bara jag som har det så här

deppigt och svårt..

vadå! hungers nöd!!

vadå naturkatastrof!!

vadå då! lite översvämning!

men jag då?

är det inte jobbigt för mig då?

äsh vadå jordbävning?..

det var nog bara din mage som kurra..

det är värre för mig..tänk!

oh vad jag är nere..

vadå fyra misshandlade en flicka..

men jag då? jag har ju ont i...

fan osså, varför bryr sig ingen om lilla mig?..

a va då då, det är väl inte hela världen heller..

att dom där på andra sidan jorden har malaria

gula febern, ebolla, aids, och litet pest..

va fan! tänk på stackars mig då!!

jag höll ju på att få galna ko sjukan..

för helvete man! tänk på det..

fan! dessutom har jag haft huvudvärk

en hel halvtimme,!!

oh jag skall nog dööö

ja ja du snackar om tsunamin..ehh

fan! vadå igår höll jag på att somna i badkaret..ju!

bryr du dig inte alls om att
jag har det så tufft och svårt?

Kravaller i Köpenhamn..Ha
du vet ju ingenting ju..
skulle sett i måndags..
ah då var det tufft skall du veta..
det var en massa käringar
på bokmässan som knuffa omkull
mig på golvet, så jag var tvungen
att kalla på Mamma, eh! fast hon lever ju
inte, he he. kravaller säger du..Haa.

Nej men allvarligt talat är jag tacksam mot Poeter.se som gav mig ett nytt intresse..

Tänk er en fredag, polarna har gått
till sitt, tjejerna kom inte som dom lovade
barnen glömde bort Fars dag
vilket jag personligen tycker är
viktigare än julafton och min födelsedag..
fick inte den lönen jag förväntade..
hyresvärden kom inte med kyl och frysen..
han lovade, ändå höjdes hyran..
jag fick ingen avskeds kyss av flickan
igår, hon bara stack, och glömde sin
smink väska, (då har det gått långt, tror jag)
ungarna kom för sent till skolan, tredje dagen
irad, skall på möte därför...dom undrar om jag
dricker!! det dom inte tänker på är att jag
jobbar 10 timmar natt...och ibland behöver jag
ladda mobilen...(larmet)
var försenad till min viktiga match..jag var lag-etta
alla räkna med mig
greppar grejerna kutar ut i väldig fart
springer ner för trappan..
samtidigt när jag kastar upp väskan på axeln
trampar jag fel i den förbannade
spiral trappan, så jag hamnar på alla fem..
just precis när den sexiga grann tjejen står

med tvätt korgen, kvinnan som tidigare på
kvarterskrogen sa till sina söta vänninor
att hon kände den där
stadiga gängliga killen, som
var grannhusets trygghet, han! Ha!!

den gamle skojar..

och där låg jag och kved, som en gravid katt,....
bort gjord
och satan!! jag kunde inte resa mig...
benen hade låst sig
fick sitta på bänken, eller närmast ligga och heja
på mina lag kamrater

som kämpa för lagets heder...
vi förlorade,,
kvinnan jag träffade förra helgen, har spritt ut
bland alla, att jag inte är nån hjälte precis..
bara för att efter samkväm så plocka hon fram en cigarett

tände den, och sträckte ut till mig..
(som är-det bästa blosset enligt mig)
men hon tittade så konstigt på mig..

då jag istället plockade fram min väl svarvade runda "Love Geiger"
pipa och efter jag stoppat den noggrant, ifrån tobak i min läder väska '
plocka fram mina tändstickor, och tände med en snurrande
känsla över den välskötta pipan....då drog jag ett djupt kärlekens bloss
av tobaken Ratterys Old Gowry...hon tittar fortfarande helt
konstigt på mig.. fortfarande med ciggen i samma
ställning mot mig, som om jag var dum i huvet
hennes ögonbryn slutade vid hår fästet, och hon bara
gapade och såg ut som om hon titta på byfånen och
cigarettens hade en aska så lång som tre centimeter....
jag bara (i situationens ögonblick) sa till henne..
Jamen älskling...Du!!
man får ju ingen aska eller glöd på bröstet så här...
just i det ögonblicket gav askan ifrån ciggen
med sig..och hamna på täcket, med
glöd och det började att ryka..

men jag bara njöt min "Love Geigert" pipa,
tillverkad av en av våra främsta pip tillverkare
i detta långa land "en sann Hantverkare av högsta klass"
(Hennes täcke var förresten dun, och påslakan i siden)

Men! vänner, det jag ville komma fram till var att...

Är man ledsen, nere, dålig, eller deprimerad...
då vet jag, att jag är alls inte ensam..
skit i polare..
skit i tjejerna..
skit i pengar och bekymmer..
skit i möten, städning och räkningar..

och skit i om det
går åt helvete med alltihopa!
för jag har ju er..

fan jag tror jag är ensam..men va fan..
ni är ju mina vänner, och
kommenterar mig så vänligt
så jag blir glad igen ju..

Är jag ledsen och nere..nej
nej..ni finns där ju..ni finns för mig
jag finns för er..

Va tusan, om jag känner mig nere och ensam
skall jag veta att det finns 10,960 poeter..

som bryr sig om mig
och delar samma känslor
och då kan jag väl knappast
vara ensam, tänk 10, 960 poeter
eller som jag säger
"vänner" som jag kan dela mina tankar och

känslor med, vi är ett.. ett är vi allihopa..
tillsammans är vi starka..
för vi bryr oss om varandra..

i kärlekens namn,
vi är alla lika, vi tillhör ett och samma
vi är poesins vägvisare på vägen till det
stora dikt biblioteket
i det skrivna ordets salong
där alla poeter, stora som
små, samlas till en gemensam dikt
och där alla mästarna dyker upp
och ger oss kommentarer och ros
på vår väg till den ultimata dikten...
universums poesi..

Det sa bara klick!!

Vill bara säga att är jag ledsen..klickar jag på henne där..
är jag nere, tänker på familjen..klickar jag så..
har jag en dålig dag.. klickar jag med honom..
oh! har jag varigt i naturen..klickar så, vet jag att hon finns..
skulle jag vilja resa utomlands..kan jag kolla vad han gjort..klickar..
är jag ensam med min ensamhet..men se hon har skrivit..klickar..
Oj vad skall jag skriva om min bästis, skall se vad hon sagt..klickar..
hur har andra det med sex och sam levnad..skall se vad hon skrivet.. klickar..
hör jag inte av mig, skriver inte eller läser, blir ni oroliga...och klickar mig..
det är vänskap det..alla är vi egentligen skriver vänner..klickar..
Fan...jag klickar ju med er allihopa...alla 10,960 poeter, vi har ju varandra..

Ni minna vänner...

Ja det är det jag menar, när jag kom i kontakt med poeter.se och alla ni
som stöttar mig, så känner jag mig inte ensam längre, jag lyfts en hel

meter över havet, var gång jag får en kommentar, då är det nån som
bryr sig om mig..det räcker med att ni läser...här kan kan jag vara mig
själv, och sen min första text så har jag utvecklats och lärt mig så
mycket - av er, så känner jag det i min
själ..och jag lever..och jag tackar er..kommer inte ihåg varför jag
hängde läpp innan..det är som bortblåst..är glad igen tack vare er.

det sa bara klick mellan oss.

Tack för att ni finns..

Lasse.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lasseman med Poeter.se id #12011 innehar upphovsrätten